

Oświadczenie Rady Ławniczej Sądu Najwyższego
nr 1/2022 z dnia 14 października 2022 roku
w przedmiocie niezawisłości orzeczniczej i nieskazitelności charakteru ławników Sądu Najwyższego.

W związku z §10 pkt. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 marca 2018r. w sprawie sposobu wyboru, składu, struktury organizacyjnej, trybu działania oraz szczegółowych zadań Rady Ławniczej Sądu Najwyższego, Rada Ławnicza Sądu Najwyższego postanowiła wyrazić swoją opinię w przedmiocie niezawisłości orzeczniczej i nieskazitelności charakteru ławników Sądu Najwyższego.

§ 1.

Prawo i obowiązek ławników Sądu Najwyższego do urzeczywistniania niezawisłość w orzekaniu wynika wprost z art. 67 § 1 Ustawy o Sądzie Najwyższym (dalej: uSN) w związku z art. 178 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: Konstytucja). Dochowanie wymogu faktycznej niezawisłości jest warunkiem orzekania przez ławników w Sądzie Najwyższym i tym samym podstawą realizacji prawa obywateli do sprawiedliwego sądu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

§ 2.

Na straży zapewnienia niezawisłości ławników Sądu Najwyższego stoją przepisy prawa, precyzujące zarówno procedury, mające na celu uniknięcie wpływania na stanowisko orzecznicze ławników przez czynniki zewnętrzne, jak również stawiające przed ławnikami Sądu Najwyższego cezurę:

- nieskazitelności charakteru (art.59 § 3 pkt 2 uSN);
- oraz obiektywizmu:
 - zarówno w wymiarze etycznym, zgodnie z zasadami postępowania etycznego sędziów, skodyfikowanych w Zbiorze Zasad Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych, mających zastosowanie odpowiednio do ławników SN (vide Uchwała Nr 1/2019 Rady Ławniczej Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2019 roku),
 - jak i w wymiarze społecznym, poprzez brak przynależności partyjnej oraz niewspółpracowanie z organami represji (art.60 ust 14 i 15 uSN).

§ 3.

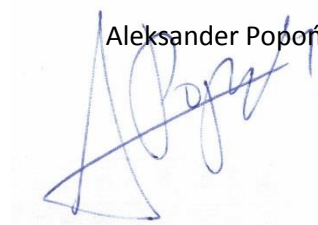
Sprostanie przez ławników Sądu Najwyższego oczekiwaniu społecznemu odnośnie niezawisłość orzeczniczej, obiektywizmu oraz nieskazitelności charakteru jest podstawą udziału przedstawicieli Suwerena w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 182 Konstytucji. Tym samym wszelkie uchybienia, nie wspominając o naruszeniach, w zakresie niezawisłości orzeczniczej, obiektywizmu i nieskazitelności charakteru są trwałą przeszkodą w sprawowaniu funkcji ławnika Sądu Najwyższego.

§ 4.

Rada Ławnicza Sądu Najwyższego wyraża zaniepokojenie w związku z pojawiającymi się w środkach masowego przekazu negatywnymi ocenami przymiotów charakteru niektórych kandydatów na ławników Sądu Najwyższego II kadencji, podważającymi ich obiektywizm i nieskazitelną charakter, które były publikowane przed, jak i po wyborze kandydatów.

Przewodniczący Rady Ławniczej Sądu Najwyższego

Aleksander Popończyk

W głosowaniu wzięło udział 5 członków Rady Ławniczej.

Agata Pawlak

Agnieszka Kaczmarek

Aleksander Popończyk

Magdalena Wiszniewska

Jarosław Wołodkiewicz

Oświadczenie zostało przyjęte przez aklamację